

TÜRKİYE’NİN DOĞU KARADENİZ KIYISINDA MAYIS YEDİSİ BAYRAMI*

“Seventh Of May” Festival At Black Sea Coast Of Turkey

La Fête du Sept Mai au bord de la Mer Noire a l’est de la Turquie

Prof. Dr. M. Öcal OĞUZ**

ABSTRACT

What is the name of this festival? “Mayıs Yedisi” (seventh of May), “Su Bayramı” (Water festival), “Deniz Bayramı” (sea festival) or just “Yedi” (seven) as it is well-known in Turkey. This festival is commonly seen in every village or district of Ordu, Giresun and Trabzon regions. The name “seven” comes from the ancient Anatolian calendar which is called “Rumî Takvim”. *Rumî Calendar* is two weeks behind the current calendar. Because of this difference 7th of May corresponds 20th of May in the Gregorian calendar. Thus, the seventh of May festival usually celebrated in the 20th of May. Nearly in all of these regions, this festival is celebrated officially. Among them, Giresun, Beşikdüzü, Gököy and Perşembe have already started to celebrate as an official festival of their region. And “the international festival of Giresun-Aksu” is the best known of all. (F: 1)

Beside the official ceremonies, the natives of this area, gather periodically and organize the festival as a ritual of their cultural and traditional heritage, by themselves. The places of the festival are known for centuries, by the natives. It is like a common decision. As a characteristic of the ritual, these places have to be on the shore. When we look at the festivals attentively, it is easy to understand the importance of the water coast or especially the seashore for this ritual. Rituals in Giresun took place near the river Aksu delta. During the ritual the natives take a boat tours around the Giresun Island. The number of the tours has to be exactly seven. If there is no island near the ritual place, then people prefer to swim or sail. Answers for this can be found in legends or myths told in the region.

Legends tell us that in the ancient times the Amazons used to live either in Samsun or in Giresun Island. They kidnap the young men and rape them, just for reproduction. After pregnancy the young men destined to die. And if the pregnancy ends with a “boy” baby, he has the same destiny with the father. The current seventh of May rituals are remainders of those ceremonies.

There are three practical and very important beliefs during the ceremony of the festival:

1) Passing three times under “Sacayak” (a cooking stuff which has three feet to put a boiler on fire). There is a belief that if an infertile women passes three times under this *Sacayak*, they will have the baby. In Turkish culture, this stuff is the symbol of the hearth. And the hearth is a symbol of the family and children. Therefore, to pass under *Sacayak* means to increase fertility of the family and abundance. (F: 2-3)

2) Throwing stones to the water is the second essential practice of the ritual. People perform seven double and one single throwing to the lake, river or sea. During the stone throwing ceremony one says “my pain and my misfortune run in the sea” as a prayer. According to some scholars the meaning of this practice is either a remainder of the old Anti-Amozon rites or comes from the Turkish shamanism which had a stone worshipping. (F: 4-5)

3) To walk around the island or seaside: We see this practice in Giresun that people circles the island seven times. We can find this practice in other coast regions but, rounding the island can be seen mostly in Giresun. This is because the Giresun Island is unique in the region. If a person circles the Giresun Island seven times- by boat, God accepts his wish unless he or she keeps his wish as a secret. (F: 6), (F: 7)

* Makaledeki bilgi ve belgeler, yazarın gözlem ve derlemelerine, internetteki arama motorlarından yapılan “Mayıs Yedisi” sorgulamalarına ve M. Öcal Oğuz-Seval Kasımoğlu’nun editörlüğünü yaptığı “Türkiye’de 2005 Yılında Yaşayan Geleneksel Kutlamalar” (Gazi THBMER, Ankara 2005) adlı eserdeki Güzza-de Dikeroğlu, F. Jale Gül Göncüler, Bihter Yavuzdoğan, Cavit Şahin ve Banu Babalık’a ait makalelere dayanmaktadır.

Yazının İngilizce çevirisi Gazi Üniv. Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora öğrencisi Evrim Ölçer Özünel, Fransızca metnin redaksiyonu ise Tunus Kartaca Üniv. Öğretim Üyesi Doç. Dr. Fadhel Bechraoui tarafından yapılmıştır.

** G.Ü. Fen Ed. Fak. Türk Halkbilimi Bölümü Öğr. Üyesi.

Other practices of the seventh of May rituals:

- a) If a person drinks the tea of a forty different herb, he or she can stay healthy whole year.
- b) If one enjoys the day, the happiness will be with him whole year.
- c) If one gets into the sea with the right step he will be healthy whole year.
- d) If a person sacrifices a sheep near by the sea, God will accept his wishes.
- e) If the sick one takes a bath, in that water he will heal.

f) If there is no sea near by the region one can obtain the water from seven different fountains. It will have the same effect.

g) Seventh of May is the day, Hızır who brings the summer to the ground and İlyas who brings the summer to sea, comes together.

The preparation for the seventh of May begins days before the festival. But, women prepare traditional foods last night. (F: 8)

Between young men and women some competitions are made:

- a) Greasy stick game, for the young men (F: 9)
- b) Women sing traditional songs called "Atma Türkü", to beat each other.
- c) Performance of the traditional folk theatre like, "Deve Oyunu," Bakır Dövmesi "," Arap Oyunu "," Kalaycı "," İğne "," Değirmenci "etc.
- d) Performance of the some regional folk dances like, "Ordu Karşılması", "Halay", "Horon" etc.
- e) Traditional greasy wrestling races.
- f) Rope pulling game between boys and girls.
- g) Putting thread to the needle game.
- h) Kite flying.

When we consider the day for the ritual, it is obvious to see the joy of the spring behind it. In Turkish shamanic mythology the winter and spring symbolizes the death and the life. In the North hemisphere most cultures celebrates the spring as the first day of the year. Therefore, the first day of the year is hope, salvation, blessing and joy. The importance of this festival is because that it is the rebirth for both men and the nature.

This natural event transforms differently in every culture. For instance in Turkish culture the rituals like Nevruz (21st of March), "Hidrellez" (6th of May) and, "Sabantoy/Habantoy" (10th of June) are the celebration of the New Year. Every culture accepts one day as the first day of the year, according to its climate and geographical location. We can think that all rituals in the North hemisphere that celebrated in the first half of the year is related with the primitive rituals of offspring, rebirth of the nature and sacrifice.

The "Hızır" and the "İlyas" motives in the "seventh of May" rituals are related with the well known Hidrellez cult, among Asian and Balkan Turks. It is also the first day of New Year in mythological and traditional calendar. We can also find the same tradition in "Nevruz" celebrations (21st of March). It is also the celebration of the first day of the year, rebirth of the nature.

Giresun-Aksu "7th of May" rituals became an official festival in 1970 and now its known and recognized internationally with the efforts of both natives and the administrators. However, in 2000 there occurred a disaster during the celebrations in Beşikdüzü (a sub-prefecture of Trabzon), killing 38 people in a boat trip. Ironically this incident increased the popularity of the festival among Turkish people and media. Recently, certain prefectures, sub-prefectures and municipalities focused their efforts to organize the practices of the festival, so that participants do not become victims of similar disasters. After 5 years, considering the administrative interference and positive improvements which were made to safeguard this beautiful tradition within the people of the area, is not sufficient. It is necessary to encourage people, the system of education and the media so that the respect increases among people on the intangible cultural heritage. Certain journalists and branches of media believe that the festival of the seven of May is out of modernity, and these critics are strengthened after the catastrophe of Beşikdüzü. However, it shall be understood that what is meant by "modernity" with such insights endanger the multi-dimensional cultural environment. Thanks to UNESCO for the convention of the intangible cultural heritage which was signed in 2003.

RÉSUMÉ

Cette fête est connue en turc sous le nom *Mayıs Yedisi* (m-à-m: le sept mai), mais elle a encore d'autres noms comme *Su Bayramı* (m-à-m: la fête de l'eau), ou *Deniz Bayramı* (m-à-m: la fête de mer) ou tout simplement *Yedi* (m-à-m: sept) au sein de la population autochtone.

Elle est célébrée sur le terrain de trois préfectures: Ordu, Giresun et Trabzon, donc dans toutes les sous-préfectures et tous les villages de ces provinces. *Le septviens* de l'ancien calendrier anatolien appelé *Rumi Takvim* (le calendrier anatolien). La conversion de la date au calendrier actuel, comptera deux semaines en plus. Dans ce cas, au sept mai correspondra le vingt mai, selon le calendrier grégorien. C'est pour cette raison

que la fête du sept mai est paradoxalement célébrée le vingt mai.

Toutes les préfectures et les maires de la région s'approprient pour fêter officiellement le «sept mai». Certaines d'entre elles comme Giresun, Beşikdüzü, Gököy et Perşembe ont déjà commencé les célébrations sous le chef du « Festival national ou international du sept mai », considéré comme une fête officielle de leurs villes. Le «Festival international de Giresun-Aksu» est très connu parmi les festivals du sept mai. (F: 1)

A côté de la cérémonie officielle, la population de la région organise la fête, selon ses propres traditions et rituels. Les lieux de la fête sont connus par cœur depuis des siècles, par les gens de la région, comme une manifestation commune. C'est bien au bord de la mer où se jette le fleuve, ou sur le rivage d'un fleuve, ou au bord d'un lac.

Un simple regard sur les rituels du sept mai, aidera à comprendre l'importance du bord de l'eau et de la mer. Tous les rituels ont lieu au bord de la mer où le fleuve d'Aksu coule à Giresun. Les habitants de la ville font une promenade en mer, tournant sept fois par bateau autour de l'île de Giresun. Les habitants des autres villes font des balades en mer par bateau, ou bien se mettent à nager dans l'eau.

Certaines personnes de la région, expliquer ces rites, avancent une légende anatolienne très ancienne:

Les Amazones vivent à Samsun (une ville au bord de la Mer Noire du Centre) ou à l'île de Giresun. Elles attrapent les jeunes hommes de la région, se trouvant au bord de la mer ou dans la mer, pour faire l'amour avec eux. Elles les tuent après avoir obtenu la grossesse. Les rites actuels du sept mai sont des vestiges des cérémonies des femmes de la région qui veulent protéger leurs maris contre les amazones.

Trois pratiques et croyances populaires très importantes apparaissent pendant la cérémonie de la fête:

1) Passer trois fois par-dessous un «Sacayak» (un appareil qui a trois pieds pour mettre une chaudière sur le feu). Les gens de la région croient que les femmes stériles qui le font, auront le bébé. Dans la culture turque, cet appareil est le symbole du foyer, et le foyer est à son tour le symbole de la famille et des enfants. Donc, passer par-dessous cet appareil est un symbole de l'accroissement de la population de la famille et de l'abondance. (F: 2-3)

2) Jeter des pierres, sept doubles et une seule, dans le lac ou dans le fleuve, c'est la deuxième pratique essentielle au cours de la fête. Les gens qui viennent au bord de la mer disent: «Que ma douleur et mon malheur coule dans la mer». Cette pratique, selon certains chercheurs de la région, est un vestige des rites que femmes anciennes célébraient pour protéger leurs maris contre les amazones. Les autres chercheurs disent que cette pratique vient du chamanisme turc qui avait un culte de la pierre. (F: 4-5)

3) Faire une promenade en mer et tourner autour de l'île de Giresun sept fois:

Nous pouvons trouver la pratique de la promenade partout au bord de la mer, mais, tourner sept fois autour de l'île de Giresun est une pratique propre à Giresun. Cette île est en effet la seule dans la région. Le centre de la fête du sept mai est bien Giresun selon les habitants de la région. Si une personne tourne sept fois en bateau autour l'île, Dieu accepte son désir à condition qu'elle ne prononce pas son désir à haute voix. (F: 6),(F: 7)

Les autres pratiques du sept mai:

a) Si une personne prépare et boit un verre de thé utilisant les feuilles ou les fleurs des quarante plantes qui existent dans la région en sept mai, elle sera en bonne santé toute l'année.

b) Il fait se promener à la campagne le sept mai pour être heureux toute l'année.

c) Si une personne entre dans la mer ce jour-là, utilisant le pied droit, elle sera en bonne santé toute l'année.

d) Si une personne sacrifie un mouton au bord de la mer, Dieu l'acceptera selon la croyance populaire.

e) Si une personne se baigne dans la mer où le fleuve coule, à l'aube du sept mai, elle sera en bonne santé toute l'année.

f) Si une personne est loin de la mer, elle peut obtenir de l'eau dans sept fontaines, ce sera pareil comme l'eau de la mer où le fleuve coule, pour la santé

g) Hızır (amenant l'été sur le sol) et İlyas (amenant l'été dans la mer) se rejoignent au bord de la mer où le fleuve coule, pour amener l'été sur la terre. Hızır et İlyas se rejoignent le sept mai de chaque année, selon la croyance populaire de la région.

La préparation du sept mai commence quelques jours avant le jour même de la fête. Mais, des nourritures sont préparées la veille du dernier jour, par les femmes. Tous les repas sont traditionnels.

A lieu de la fête;

Les gens s'adonnent aux danses traditionnelles et régionales. (F: 8)

Les jeunes, les femmes et les hommes concourent parmi eux, pour obtenir le prix:

a) Le jeu de la perche grasseuse, pour les jeunes hommes (F: 9)

b) Les femmes chantent des chansons traditionnelles appelées *Atma Türkü* pour obtenir le prix aussi.

c) Les jeunes mettent en scène des pièces de théâtre traditionnel appelés *Deve Oyunu*, *Bakır Dövme*, *Arap Oyunu*, *Kalaycı*, *İğne*, *Değirmenci*, etc.

d) Les jeunes montrent les exemples des danses traditionnelles de la région appelés *Ordu Karşılması*, *Halay*, *Horon*, etc.

e) Les garçons et les hommes font la lutte grasseuse traditionnelle.

f) Les garçons et les filles, faisant deux groupes, tirent le cordage pour obtenir le prix.

g) Les enfants enfilent l'aiguille.

h) Les enfants jouent au cerf-volant.

Si on est à la recherche de la raison de toutes ces pratiques, on voit la joie du printemps. L'hiver et le printemps sont des symboles de la mort et de la vie d'après la mythologie chamaniques turque. On sait que cet esprit est presque pareil dans certaines cultures qui ont les quatre saisons sur l'hémisphère du Nord. La nature ressuscite chaque année au printemps, grâce à Dieu, après la mort de l'automne dernier. Donc, il faut se réjouir, il faut prier, selon les gens qui fêtent le retour du printemps sur la terre.

La signification de la fête du sept mai est la joie à l'occasion de la renaissance de la nature et des hommes. Le jour du sept mai est un jour de la renaissance de la nature d'après la croyance populaire dans la région. Cette croyance vient de la mythologie turque. Le *Nevruz* (21 Mars), le *Hidrellez* (6 Mai), le *Sabantoy/Habantoy* (10 Juin) sont de premier jour du nouvel an dans les différentes mythologies chez les Turcs. Chaque région désigne un jour comme le premier jour du nouvel an, en fonction du climat et de la situation géographique. Le premier jour du nouvel an est ce jour, d'après les pratiques de la population de la Mer Noire de l'Est.

Le *Nevruz* et le *Hidrellez* sont très connus chez les Turcs anatoliens, asiatiques et balkaniques comme le premier jour du nouvel an dans le calendrier mythologique et traditionnel.

On peut trouver chaque année les célébrations du *Nevruz* (en 21 Mars) et de *Hidrellez* (le 6 Mai) en Turquie qui portent les mêmes rites et pratiques avec la fête du sept mai. *Hızır* et *İlyas* sont des personnages mythologiques et islamiques qui jouent un grand rôle pour amener le printemps sur la terre dans la fête de *Nevruz* (*İlyas* n'existe pas dans cette fête) et celle de *Hidrellez* (c'est-à-dire, *Hızır* et *İlyas*).

Le peuple et les administrateurs veulent perpétuer la pratique de cette fête. Ils veulent la faire connaître au niveau national et international. La Turquie est bien connue cette fête, après la catastrophe qui a coûté la vie du trente vingt personnes à Beşikdüzü (une sous-préfecture de Trabzon) pendant la promenade dans la mer en 2000. Certains préfectures, sous-préfectures et municipalités ont commencé à organiser toutes les pratiques de la fête, après cette catastrophe.

En somme, les bonnes choses qui ont été faites pour sauvegarder cette tradition au sein du peuple de la région par les administrateurs, ne sont pas suffisantes. Il faut encourager le peuple, le système éducatif et les media à mieux considérer le patrimoine culturel immatériel. Certains auteurs de media ont dit que la fête du sept mai était hors de la modernité, après la catastrophe de Beşikdüzü. Il faut maintenant savoir que l'esprit de la modernité est à côté de la culture en danger, selon la convention de la sauvegarde du patrimoine culturel immatériel qui a été signée à l'UNESCO, en 17 Octobre 2003.

Geleneği sürdüren bölge halkı arasında "Mayıs Yedisi", "Su Bayramı", "Deniz Bayramı" veya kısaca "Yedi" olarak bilinen bu bayram, Türkiye'nin Doğu Karadeniz Bölgesinde yer alan Ordu, Giresun ve Trabzon ilerinde karşımıza çıkmaktadır. "Mayıs Yedisi" veya "Yedi" adları, kutlamanın tarihinin Anadolu'da yaygın olarak kullanılan Rumi takvime göre 7 Mayıs'a denk gelmesi nedeniyle verilmiştir. Bu tarih Miladi takvime göre 20 Mayıs'tır. Başta Giresun il merkezi olmak üzere bölgedeki birçok kentin valiliği veya belediyesi, bu kutlamayı resmî takvimlerine almış ve "Festival", "Şenlik" gibi adlarla uluslar arası hale getirmiştir. Bunlar arasında, Uluslar

Arası Karadeniz Giresun Aksu Festivali en çok tanınandır:

Belediye ve Valiliklerin bu bayrama daha merkezî ve resmî bir biçim verme çabalarının yanında, geçmişten günümüze yöre halkı, kendi köy, kasaba veya kentlerinde kendiliğinden toplanmakta ve Mayıs Yedisini kutlamaktadırlar. Toplanma mekanları, yüzyıllardır aynı mekanlardır. Bu mekanlar, kutlamanın özelliğine uygun olarak su ile karanın buluşma noktaları olarak seçilmiştir. Deniz kıyısındaki yerleşim yerlerinde bir ırmağın denize döküldüğü yer, denize uzak yerleşimlerde ise bir göl kıyısı veya ırmak kenarı tercih edilmektedir.

▲ F: 1 Uluslar Arası Giresun Aksu Festivali Açılış Töreni/ *Opening ceremony of the international festival of Giresun-Aksu*/ *La cérémonie de l'ouverture du festival international de Giresun-Aksu*

◀ F:2-3 Mayıs Yedisi töreninin ilk uygulaması sacayaktan geçmedir. Sacayaktan üç kere geçilir/ *Passing under "Sacayak": First important practice of the 7th of May rituals*/ *Passer trois fois par-dessous de «Sacayak»: La première pratique importante au sept mai*

Mayıs yedisinde uygulanan ritüellere bakıldığında, su kıyısının, özellikle denizin bu bayramdaki yeri anlaşılmalıdır. Giresun il merkezindeki kutlamalar Aksu ırmağının denize döküldüğü yerde yapılmakta ve Giresun adasının etrafı teknelerle dolaşmaktadır. Adası olmayan diğer yerleşimlerde ise, denize girmek veya teknelerle denize açılmak önem taşımaktadır. Bunların neden yapıldığı sorusuna halk arasında yaşayan kimi efsaneler cevap vermektedir. Bu efsanelerden biri şöyledir:

Samsun'un Amazon köyünde, diğer bir rivayete göre ise, Giresun'un karşısında yer alan küçük bir ada olan Giresun Adası'nda yaşayan Amazonlar, bu bölgenin erkeklerini kaçırıp cinsel ilişkiye giriyorlar onlardan gebe kaldıktan sonra bu erkekleri ve doğurdukları erkek çocukları öldürüyorlar. Mayıs Yedisinde yapılan uygulamalar, yöre kadınlarının erkeklerini amazonlardan korumaya yönelik olarak yaptıkları törenlerin kalıntılarıdır.

Mayıs Yedisi törenlerinde herkes tarafından yapılması gerektiğine inanılan üç önemli uygulama bulunmaktadır:

1) Sacayaktan Geçme: Bilindiği üzere, "Sacayak" üç ayağı olan ve ateş üzerinde kazanın durmasını sağlayan demirden bir mutfak gereçidir. Çocuğu olmayan kadınların üç kez sacayaktan geçmesi halinde çocuklarının olacağına inanılır. Sacayaktan geçenlerin kimseye söylemeden tuttıkları dileklerin Tanrı tarafından gerçekleştirileceği düşünülür. Sacayağı, ocağın simgesidir. Burada ki sacayak, Türk kültürü de içinde olmak üzere birçok kültürdeki kutsal "ateş kültü" ile ilişkilidir. Diğer yandan ateşin yandığı yerin ocak olması nedeniyle "ocak kültü" ile ilişkilidir. Bu yönüyle ocak, Türk kültüründe soyun devamı, dölleme, çoğalma ve bereket simgesidir.

2) Denize Taş Atma: "Derdim belam denize" denilerek yedi çift bir tek taş atılır. Denizi taşlama pratiğinin Amazon kadınlarını taşlama ritüelinin kalıntısı olduğu şeklindeki yorumlar yörede yaşamaktadır. Kimi araştırmacılar, bu uygulamanın Türk şamanizmindeki taşlarla ilgili inançlara bağlı olduğunu savunmaktadır.

3) Adayı Dolanma: Bu uygulama, Mayıs Yedisinin en görkemli şekilde yapıldığı yer olan Giresun'da karşımıza çıkmaktadır. Bölgenin tek adası olan Giresun Adası'nın kuzey doğusunda yer alan Hazma taşı denilen uçurum, yedi kez dolanırsa dileklerin kabul olacağına inanılmaktadır.

Mayıs Yedisinde gerçekleştirilmesi gerektiğine inanılan, sacayaktan geçme, denize taş atma, Giresun adasını dolaşma veya denize girme ritüellerinin yanında şu uygulamalar ve halk inançları da bulunmaktadır:

a) Mayıs Yedisinde kırk tür bitkiden çay yapılır ve içilirse bütün hastalıklara iyi gelir.

b) Kırılarda koşmak, gülmek, eğlenmek gerekir. Bu gün gülen eğlenen yıl boyunca mutlu olur.

c) Sağ ayakla denize girip yedi dalgadan geçen kişi, yıl boyunca hastalanmaz, evinden bereket, bolluk eksik olmaz.

d) Göl veya deniz kıyısında kesilen kurban kabul olur.

e) Dere ile denizin birleştiği yerden seher vakti su almak ve bununla yıkanmak sevaptır. Dualar okunarak bu suyla yıkanan hastalar kesinlikle iyileşir.

f) Denize kıyısı olmayan yerlerde yedi çeşmeden veya kaynaktan alınan su da aynı etkiye sahiptir.

g) Yedi Mayıs, karalara yazı getiren Hızır ile, denizlere yazı getiren İlyas'ın bir deniz kıyısında buluştukları gündür.

▲ ▼ F: 4-5 Mayıs Yedisi töreninde sacayaktan geçildikten sonra Aksu Deresi 7 çift 1 tek taşla taşlanır/ *People throw stones to the sea / Les gens jettent des pierres dans la mer*

Yörede Mayıs Yedisi hazırlıkları, günler öncesinden başlamakta ancak 19 Mayıs (Rumi takvime göre 6 Mayıs) günü yoğunlaşmaktadır. Bayramın kutlanacağı mekana götürülecek yiyecek ve diğer eşyalar, bir gün önceden hazırlanmaktadır. Bayram alanında yenen piknik yemeğinde turşu kavurması, mısır ekmeği, mıhlama, pancar sarması ve kirit gibi geleneksel yemekler bir gün öncesinden hazırlanır.

Bayram yerlerinde:
Çeşitli halk oyunları oynanıyor,
Gençler, erkekler veya kadınlar arasında kimi yarışmalar yapılıyor:

- a) Yağlı kazık oyunu
- b) Kadınlar karşılıklı olarak "atma türkü" adlandırılan ve dörtlüklerden oluşan geleneksel şiirler söyleyerek birbirlerini yenmeye çalışıyorlar,

c) Deve oyunu, Bakır düğme, Arap, Kalaycı, İğne, Değirmenci, Sirkeci gibi adlar alan geleneksel halk tiyatrosu örneklerini sergilenmesi,

d) Ordu karşılaşması, halay, horon gibi yöreye özgü geleneksel dans gösterileri,

e) Geleneksel sporlardan biri olan yağlı güreş,

f) Halat çekme,

g) İğneden ip geçirme,

h) Uçurtma uçurma gibi yarışmalar düzenlenmektedir.

Mayıs Yedisinde yaşayan inançlar, yapılan uygulamalar, kutlama zamanı ile birlikte değerlendirildiğinde, bu kutlamanın özünü “baharın gelişi” ritüellerinin oluşturduğu anlaşılır. Kuzey yarım kürede ocak ayından başlayarak temmuz ayına kadar doğanın dirilişi, baharın gelişi ile ilgili birçok tören yapılmaktadır. Kimi kültürlerde doğanın diriliş günü aynı zamanda yılın ilk günüdür, takvimler buna göre düzenlenir. Yılın ilk günü, umuttur, beklentidir, kurtuluştur, berekettir. Çünkü uzun bir kıştan sonra yazın geçilmiştir. Bu kutlanmaya değer bir mutluluktur, büyük bir sevinçtir.

Bu doğa olayı, zamanla dinlerin ve kültürlerin süzgecinden geçerek yeni biçimler almıştır. Örneğin Türkler arasında yaşayan Nevruz (21 Mart), Hıdrellez (6 Mayıs), Sabantoy (6 Haziran) gibi bayramlar farklı iklimlere göre baharın gelişinin kutlanmasıdır. Bu bayramlara eklenen din ve inançlar ise, bu doğa olayının kültürel olarak anlamlandırılması ile ilgilidir. Kuzey yarım kürede karşımıza çıkan ve yılın ilk yarısında icra edilen bütün bolluk, bereket, sağlık, çoğalma gibi motifler içeren kutsal gün ve bayramların, doğanın dirilişi ile ilgili ilkel dönem mit ve ritüellerinden kaynaklandığı düşünülmelidir.

Mayıs Yedisindeki “Hızır” ve “İlyas” motifleri, Anadolu’da yaygın olarak kutlanan “Hıdrellez” ile ilişkilidir. Geleneksel takvime göre 6 Mayıs’ta kutlanan bu günde, Hızır’la İlyas’ın bir su kıyısında buluşarak, dünyaya bolluk, bereket ve yaz getirdiklerine inanılmaktadır. Bu inanış Mayıs Yedisinde de karşımıza çıkmaktadır. Mayıs Yedisinin kutlandığı mekanın karayla denizin birleştiği yer olarak seçilmesi bu bakımdan çok önemlidir. Bu bakımdan Mayıs Yedisinin, Hıdrellez’in Doğu Karadeniz’deki görünümü olduğu bile söylenebilir. Mayıs Yedisinin Hıdrellez’den iki hafta sonra yapılması, büyük olasılıkla bu bölgede yazın gelişi ile ilgili algılamalar nedeniyledir. Bütün bunlar ise Mayıs Yedisinin, kuzey yarım kürede baharın gelişinin Orta Asya’dan Anadolu’ya kadar Türkler arasında da kutlanan baharın gelişi ve dirilme ritüellerinin Doğu Karadeniz’deki görünümü olduğunu göstermektedir.

Yapılan kutlama biçimlerine bakılırsa, yöre insanı ve yöneticiler, bu geleneğin geleceğe aktarılması yönünde kararlı görünüyorlar. 1970’li yıllarda “Festival”e dönüşen Giresun-Aksu Mayıs Yedisini, bugünlerde uluslararası hale gelmiştir. Diğer yandan 2000 yılında Trabzon’un Beşikdüzü ilçesinde Mayıs Yedisini kutlamaları çerçevesinde denize açılan teknelerden ikisinin alabora olarak 38 kişinin ölmesi, Türkiye’de bu geleneğin daha yakından tanınmasına neden olmuştur. Bu faciadan sonra, bölgedeki valilikler, kaymakamlıklar ve belediyeler, Mayıs Yedisini kutlamalarını “resmi”leştirme çabasına girmişlerdir. Yapılan yayınlar ve kurulan Internet siteleriyle Mayıs Yedisini, tanıtılmaya ve yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır.

F:6 Giresun'da yöre halkı adanın etrafını dolaşabilmek için Aksu Deresi'nin denize döküldüğü yerde toplanır/ In order to take a tour in the island people gather at the seaside, where the Aksu river runs/ Les gens se réunissent au bord de la mer où le fleuve d'Aksu coule, pour faire la promenade autour de l'île de Giresun

F:7 Adanın etrafını yedi kez dolanmak isteyenler teknelere biniyor/ People taking the boats for the tour/ Les gens montent dans les bateaux pour la promenade

Adayı dolanırlar/ Arrival to the Island/ Ils sont de retour de l'île

Mayıs Yedisinde yüzenler yıl boyunca sağlıklı olur, büyüden ve nazardan korunur/ It is believed that if one swims in the seventh of May, he could avoid himself from the evil eye and bad spell/ Il faut nager le sept mai, pour s'assurer la protection, pour toute l'année, contre le magie et le mauvais œil

F: 8: Giresun-Ak-su Festivaline bir halk oyunları ekibi/*The official festival of Giresun, a team of the folk dance/ Le festival officiel de Giresun, une équipe de danse traditionnelle*

F:9 Mayıs Yedisinde Yapılan Yarışmalardan Yağlı Kazık Oyunu/ *Greasy stick game, for the young men/ Le jeu de la perche graisseuse, pour les jeunes hommes*

Beşikdüzü faciasından sonra kimi köşe yazarları, Mayıs Yedisinin çağdışı olduğunu ve yasaklanması gerektiğini söylemişlerdir. Ritüellerin toplumsal yapılar için ne derece önemli olduğunu bilmeyen bu yazarların büyük bir cehalet örneği olan yorumlarının iyi niyetli olduğunu düşünsek bile, uluslararası öngöründen ve çağdaş kültür tüketim yaklaşımlarından uzak olduğu kesindir. Başta Mayıs Yedisini gibi son derece özgün geleneksel kutlamalar olmak üzere, tehlike altındaki kültürel mirasın korunması, uluslararası toplumun UNESCO çatısı altında aldığı kararlara dayanmaktadır.

Başta yöneticiler olmak üzere, halkın, medyanın ve eğitim kurumlarının UNESCO'da 2003 yılında kabul edilen "Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesi"nin ruhunu kavramaları ve eğer insanlığın gelecekte tek kültürlü bir topluma dönüşmesini istemiyorlarsa bu çağdaş yaklaşıma kulak vermeleri ve Mayıs Yedisini gibi geleneksel kültür değerlerinin çağdaş kentin kültür üretim ve tüketim biçimlerinin içinde kendilerini ifade etmelerine zemin ve imkan hazırlamaları gerekmektedir.